

Revoluția română - o calamitate?

Revoluțiile, știm din istorie, nu se fac fără sacrificii. Lasă în urma lor răni adânci, pentru vindecarea cărora plinul nu-i îndestulător. În decembrie '89 a fost doborât un regim odios. După această dată structurile sale au început să se erodeze. Dar, paradoxal, în același timp oameni ai vechilor structuri s-au consolidat în unele funcții noi. Ca atare, să nu ne mirăm că înnoirea societății românești merge greu; pe un drum cotit și glod. În rîndurile de față însă țineam să relev altceva.

Imediat după revoluție, poamele lumii ne-au sărit în ajutor cu de toate — hrană, medicamente, bani, aparatură diversă ș.a.m.d. Străinii s-au ocupat și se ocupă de spitale, cămine de bătrîni și de copii, de școli, de răniții revoluției, de urmașii martirilor... Față de toate acestea nu le putem fi decît recunoscători. Mulțumirea noastră, însă, are, în adîncul sufletelor, un ecou dureros — o tristețe al cărei leac, deocamdată, nu-l găsim. Pare că am fi un popor de handicapați. Pare că am fi după cea mai uriașă calamitate naturală. Ajutor! Ajutor! Ajutor! Să fi fost oare Revoluția o calamitate, din care nu putem ieși singuri?! Pînă cînd? Oare guvernării noastre nu înțeleg că un ajutor acceptat peste limitele bunului simț — primit cu bratele încrucișate — are și o doză de dispreț din partea celor care-l dăruie? Primim suferințe de tone de medicamente, dar farmaciile nu satisfac nici pe departe necesitățile. În cămine, copii sînt tot flămînzi, goi, murdari...

Mai mulți dintre cititorii care ne-au vizitat săptămîna trecută la redacție ne-au semnalat neajunsuri în aprovizionarea cu lapte a unor magazine alimentare. De exemplu, la magazinul 101 de pe str. G-ral Magheru (îngă Gară) ne spun cititorii noștri că, luni, 20 mai (Chiar la celebrarea unui an de la alegeri; se poate, d-lor emanații!) au așteptat de la orele șase, șase și jumătate, șapte fără un sfert și, de-abia către ora nouă a venit mașina cu lapte. O situație asemănătoare s-a petrecut miercuri, 22 mai, la magazinul nr. 7 de pe str. Lupeni. Și nu sînt cazuri izolate! Unul dintre cititori ne-a spus: „Dacă laptele ar veni în jurul orei șase, în mai puțin de jumătate de oră ar fi vîndut. Ni se spune (de către gestionari și vinzători — n.n.) că laptele nu poate veni întotdeauna la timp din cauza numărului insuficient de mașini, a problemelor de încărcare etc. Ce ar fi ca trenurile de noapte să nu circule din cauza numărului insuficient de locomotive? Am înțeles că laptele nu poate fi adus noaptea ca acum 20 de ani sau chiar acum 4-5 ani, pentru că se fură. Uneori grătare întregi.

Dar atunci să fie adus între orele 5,30-5,45, cînd coada e deja formată, deci nu se mai pot fura sticlele cu

Puterea dă pachete... de legi, în urma cărora situația social-economică nu numai că nu se îndreaptă, dimpotrivă, lucrurile se strîmbă și mai rău.

Cei puternici de azi aruncă vina pe cei puternici de ieri. Revoluția e pusă undeva între paranteze, sau e privită de unii, foști și actuali, ca adevărată calamitate, cea mai mare, a acestei țări. Și așa nu se mai poate.

Traian SUCIU

„13 Iunie — ZIUA CU GHINION A ROMÂNILOR...”

Puterea a încercat și încercă, cu o abilitate diplomatică, în disputele cu opoziția și strada, să aplaneze amintirea petelor negre acumulate de-a lungul guvernării feseniste, dintre care cea mai gravă e violența ridicată la rang de instituție în 13-15 iunie anul trecut, stîrnește și azi mari semne de întrebare: „Cum a fost posibil? Cine sînt vinovații?”

La aceste întrebări ne răspund acum, după aproape un an de la tristește evenimente, oamenii simpli ai străzii, din Mediaș, oraș care n-a cunoscut șuierul gloanțelor în decembrie '89...

V.T., 28 ani, muncitor: „Nu sînt de acord nici cu unele treburi ale studenților, dar a fost o barbarie maltratarea lor. Vinovații? Sînt printre noi, ca și cei din revoluție...”

SPUMA LAPTELUI

lapte. Așa, dacă nu știi precis cînd vine mașina, să stai în ploaie, în așteptarea ei?”

Am încercat să aflăm răspunsurile la aceste întrebări de la cei mai în măsură să o facă. Dl. Nartea, directorul comercial al Societății „Alcomsib S.A.”, ne-a spus: „Se fura și înainte, dar acum, de la modificarea prețurilor la ambalaje și la lactate, se fură în nestire. De ex.: la magazinul nr. 62 într-o noapte au fost lipsă două grătare cu iaurt și unul cu lapte. În aceste condiții gestionarii nu mai sînt de acord ca laptele să sosească înaintea deschiderii magazinelor. Personal, sînt de acord ca măcar în cartierele mari, cu populație numeroasă, cum sînt Hipodrom, V. Aaron, Valea Aurie, Terezi, laptele să se aducă la cinci jumate, șase fără ceva, iar gestionarii să vină mai devreme. Dar nu cred că ei vor accepta. Și apoi, sînt probleme cu turele la „Sibiana”.

Discutînd cu dl. Pau, inginer șef la „Sibiana”, am primit următoarele precizări: „Nu putem fi în toate punctele deodată. Căutăm ca mai

CUGETUL ZILEI:

Cit timp înflorește trandafirul la marginea pîriului bea... Iar cînd ingerul morții se va apropia de tine cu băutura lui mai întunecată ia-o și nu te înspăimînta.

Omar Khayam

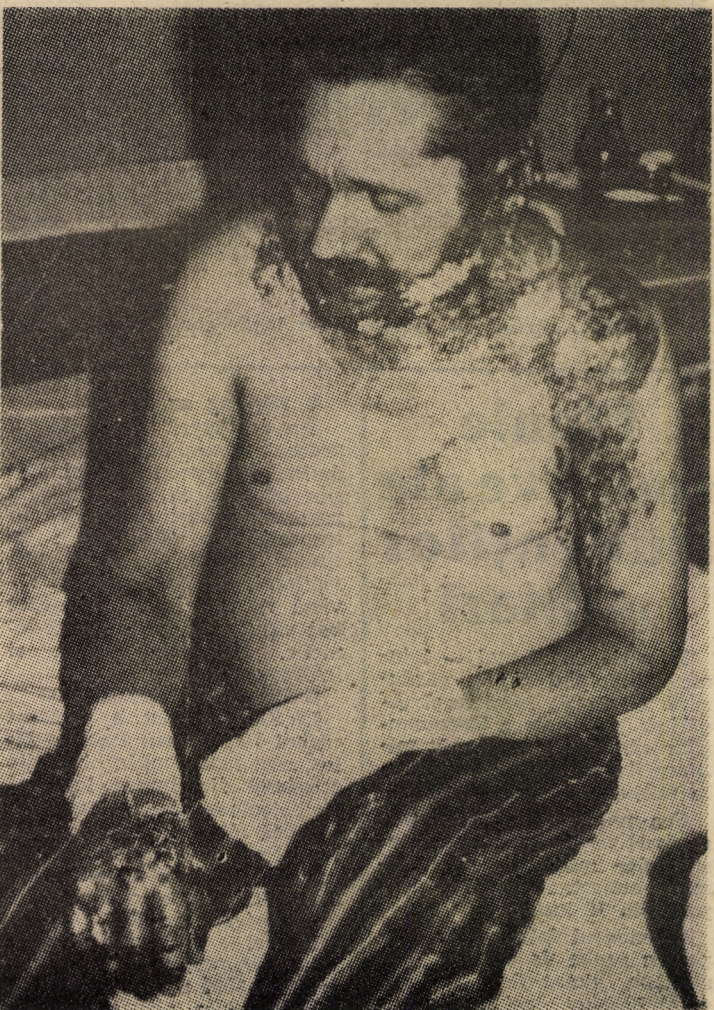
Omul tortă

Schiau Tudor din Cîsnădie a turnat benzină pe el și și-a dat foc (vezi ziarul nostru din 11 mai a.c. pentru că, în urma unei „încercături” administrative, executorii judecătorești au venit să-l evacueze din locuință, împreună cu întreaga familie. Persoana respectivă o găsim în salonul 1 al secției de chirurgie plastică a Spitalului județean Sibiu. Personalul medical ne spune că se fac eforturi pentru a-l salva viața. Însă, ca la orice arsură de proporții, pot apărea complicații neprevăzute. Dacă nu intervine un astfel de incident, cel în cauză va scăpa cu viață, rămînînd însă marcat nu numai de suferințe fizice, ci și de cele psihice. Încercăm să aflăm amănun-

te despre întâmplările care au făcut ca un om să treacă peste orice instinct de conservare, peste orice judecată și să-și dea foc. Omul vorbește cu greu și cuvintele abia trec printre buzele arse: „Mi-am dat foc pentru că n-am mai putut suferi să mă văd trimis dintr-o parte în alta, să fiu mințit de unul și de altul și pe urmă să vină să mă dea afară din casa pe care abia am primit-o, cu toată familia. Unde era să mă mai duc? Că am fost și la București și nici măcar amînare nu mi-au dat. Pentru tot ceea ce am pățit eu, zic că-s vinovați primarul și fos-

(continuare în pag. a III-a)

Eugen IORDANESCU

A.I., 47 ani, casnică: „Fiul meu este student în București și a văzut cu ochii lui bestialitatea minerilor. Cred că Iliescu ar trebui judecat, și cînd spun asta, mă călesc amarnic că l-am votat pe 20 mai, atît pe el cît și pe trandafiristii lui. Au profitat de buna-credință a oamenilor. Asta-i crima cea mai mare!”

L.M., 20 ani, mecanic: „Am făcut armata la Ploiești, deci eram militar în acea perioadă. Vă spun cîstît, a fost o mare porcărie. Nu cred că militarii și minerii adevărați au fost implicați în violențele de stradă. Dar marile interese trebuiau acoperite. Vinovații cred că sînt undeva tot pe sus. De ce nu încercați și la Palatul Cotroceni?”

(continuare în pag. a III-a)

Attila J. MOLNAR

întii laptele să ajungă la alimentarele importante. Mașinile ies pe porta fabricii începînd cu ora cinci jumate. După ce fac primul tur, se întorc la încărcat și, imediat ce sînt pline pleacă în cel de-al doilea tur. Avem 7 mașini. Dacă am folosi 14 mașini, la prețurile de acum ale combustibililor, nu ar fi deloc economicos”.

Deci, deocamdată, aceasta este situația. Poate spune cineva că în România curg rîuri de lapte și miere?

Ovidiu TOMULEȚIU

Cronică dramatică

Actori și spectatori pe scena Teatrului de Stat din Sibiu

„Zoo Story”, piesa americanului Edward Franklin Albee (cunoscut nouă și grație pieselor „Cui i-e frică de Virginia Woolf?”, „Echilibru instabil”, „Visul american” — în maniera teatrului absurd, cu elemente suprarealiste, pe motivul incomunicabilității) încearcă, în aceste zile, să stabilească noi raporturi emotive între spectatori și arta modernă, în noua montare pe scena Teatrului sibian. Maniera originală de prezentare a șocat la premieră publicul spectator, neobișnuit

pînă acum cu ideea că poate face parte, implicit, din decor — actor și spectator, deopotrivă, pe scenă, respirînd la unison același puls al evenimentului care se derulează spontan. Comuniunea însă, trebuie spus, se înfiripă numai pe măsura parcurgerii textului, deschis mereu spre noi interpretări, creîndu-se inițial impresia unei luări prin surprindere, care ține, în ultimă instanță, de educația și formația estetică individuală.

Uzînd elemente simple,

dar cu efectul scontat, regia (George Marinescu) a reușit să simuleze „ordinea haotică” pe fundalul căreia actorii dau curs meditației și energiei, entuziasmului și dezgustului, trăirii unei amintiri sau a clipei prezente, detașării, sau implicării totale deopotrivă. Mihai Bica — rafinat, lăsînd tot timpul impresia că următoarea replică va avea infinit mai multe sem-

(Continuare în pag. a IV-a)

Gabriela BALAN

CRITICILOR MEI

Biruit-au gândul să dau răspuns avalanșei de scrisori abjecte care încredințază poziția-mi publicistică.

● Faptul că articolele îmi sînt citite în W.C.-uri publice (și sînt folosite ca înlocuitor — continuă epoca înlocuitorilor — de hîrtie igienică) nu mă deranjează. Scopul a fost atins. Mesajul a ajuns la „adrisant”. Măcar sînt diuretice, ajută sănătății.

● Dacă în Sibiu pot fi adunați 1000 de vagabonzi care să strige, pe bani la mitinguri, prostii, rămîne deschisă chestiunea: cine dă banii. Șomajul bate la ușă deci „vagabonzii” se vor înmulți. Mitingurile vor fi mai dese și cu participare mai mare? Dacă nu vă a-jung sau vă lipsesc banii mergeți la mitinguri.

● Dacă în iunie trecut dl. Rațiu dădea 200 lei pe zi golanilor și țigănilor iar celor care făceau greva foamei 500 lei care vor fi prețurile liberalizate?

● Cunoșc desfășurarea alegerilor din 1937 (parte din materiale de epocă parte din ma-

teriale editate sub Ceaușescu) dar că asta ar fi cauza că sînt PROST și DILIU ca Rațiu nu sînt convinși.

● Pe cei care au cunoștință că eu primesc bani din partea „agenturilor străine” îi rog să furnizeze datele Serviciului Român de Informații — secția Sibiu.

● Cu dolarii, cu mărcile și cu lirele (englezești) mă descurc mai ușor. Mai greu este cu forinții. Îmi trebuie un rucsac.

● Apropos de bani. Ofer un premiu în valoare de 500 lei (în bancnotă nouă) celui care reușește să alcătuiască din legionarii în viață un pluton care să fie în stare să execute acceptabil cîteva comenzi militare: dreapta, stînga împrejur (dreapta împrejur nu se admite în regulamente) și pe loc repaus. Ar fi condiția minimă pentru asaltarea organizată a televiziunii, a Ministerului de Interne, a S.R.I.-ului și pentru darea unei lovituri de stat.

● Torna, torna, fratere.

Ion UNGUREANU

Țigari... cartier de locuințe sau lagăr comunist?

Foto: Radu DUMITRU

Finale sportive ale studenților militari

În perioada 26 mai — 1 iunie municipiul Sibiu, găzduiește finala pe Ministerul Apărării Naționale a Concursurilor sportive și aplicativ militare de vară între institutele militare de ofițeri activi.

Cea mai importantă întrecere sportivă dintre studenții institutelor militare de învățămînt reunește formații și echipe din 12 institute.

Calendarul întrecerilor cuprinde probe de concurs ca: atletism, gimnastică, handbal, volei, baschet, duel de foc, triatlon etc.

De la dl. col. Dumitru Ghiță — vicepreședintele comitetului de organizare aflăm că, datorită timpului nefavorabil, majoritatea întrecerilor se desfășoară în săli.

Deși insuficiente pentru numeroșii simpatizanți ai sportului, sălile Armatei, C.S.S. și Stadion sînt gazdele unor dispute sportive de înalt nivel tehnic și spectacular.

Festivitatea de închidere — programată la 1 iunie 1991, ora 10, pe Stadionul „Municipal” (în caz de timp nefavorabil în Sala Armatei) va avea loc în prezența ministrului apărării naționale, prilej cu care se va desfășura un atractiv și inedit program de demonstrații sportive și premierea concurenților.

Nicolae GHINEA

● Zig-Zag nr. 61

S-a descoperit o fosilă a presei comuniste românești, datînd din epoca lui Dej. Fosila încă mișcă (în paginile revistei „Totuși iubirea”) în terminologia științifică i se spune Nicolae Corbu. ● Fiți vigilenți, cînd va ieși din revistă va veni la Săliște să ne bea vinul și să ne iubească femeile. Nu este Corbu, ci PAUN-escu.

● România liberă nr. 403

I.P.S.S. Teoctist a declarat război Papei Ioan Paul al II-lea, căci face apel la bisericile ortodoxe din lumea întreagă să boicoteze biserica romano-catolică cît timp Papă este Ioan Paul al II-lea. ● Oare ce se urmărește, să avem și noi PAPA?! Vrem și apă caldă.

● Baricada nr. 20

Michel Castex, director France-Presse, a condus în decembrie 1989 echipa de ziariști francezi care s-au ocupat de revoluția română. În urma documentării a scris cartea: „O minciună mare cît secolul”. ● Nu cred că o vom găsi în librăriile noastre.

● Flacăra nr. 21

Un grup de irlandezi (veniți cu ajutoare)ne-a vizitat țara și au rămas marcați de cele văzute. „Am văzut cum oamenii trăiesc la nivelul supraviețuirii, fără apă curentă, am văzut clădiri care arătau dezo-lant, blocuri precum cuștile de iepuri, iar oamenii aveau figuri triste. Am stat la un hotel în Sibiu unde nu exista mîncare în restaurant, nu curgea apa, iar mirosul toaletelor invadea camerele. Gîndacii și șobolanii completează peisajul. Am văzut grații la magazinele alimentare, iar grădina zoologică ne-a șocat”. ● Ce au văzut irlandezii?! Unde și cum locuiesc și trăiesc nomenclaturiiștii.

BLITZ-PRESS

● România liberă nr. 404

Singura localitate semnalată puternic prin pete negre și linii negre în mai multe fotografii inedite luate din satelit este Copșa Mică! ● Cît de grav și cît de aproape de noi este această dramă ecologică a României!

● Tinerama nr. 28

Depistarea celor care l-au huiduit pe premierul Roman (cu ocazia vizitei la Faur S.A.) seamănă cu Brașovul din noiembrie 1987. Se promite darea afară din uzină a celor care au huiduit. ● Continuați așa și vom avea o țară fără forță de muncă. A huli nu este o cucerire onorabilă, dar este un semn de alarmă și așa trebuie receptat.

● Dreptatea nr. 376

Peisajul politic din România la un an după alegeri este dezolant. ● Iar cel economic și social este jalnic. Industria funcționează la jumătate din capacitate, salariul mediu lunar este de numai 25 dolari, șomajul la amploare, nu avem locuințe etc. Despre apa caldă ce să mai vorbim.

● România liberă nr. 403

Primul ministru a vizitat Kuweitul și Emiratele Arabe Unite, unde susține dominația sa „țara noastră este interesată într-o serie de lucrări de refacere a economiei naționale a Kuweitului (construcții, drumuri etc.). ● După cum se vede economia românească e pe gătate (salvată).

● Flacăra nr. 21

Albanezii parlamentari din

Marcajul la om

Scrisoarea „cifrată”

Pentru că tot se „dospește”, în aceste zile, Begea S.R.I., un argument în plus la ceea ce înseamnă „controlul corespondenței” ered, nu strică. La începutul acestui an, am expediat un plic cu două scrisori în străinătate. Una din ele era a fiului meu, în germană. Deh, bucuria copilului ce a descoperit buchiile unei limbi străine. Satisfacția lui de a trimite gânduri frumoase, nu neapărat în limba care se vorbește în casă. Plicul a ajuns „PAR AVION”, dar nu și scrisoarea copilului. Cînd am aflat, bineînțeles, ne-am întrebat unde s-o fi „pierdut”. În avion, sigur, nimeni nu a dorit să se delecteze citind scrisori. Atunci, ne-am amintit de o anumită parte a populației țării noastre care, ani de zile, a urmărit fiecare pas al celeilalte, vorba, gîndul, fapta, cuvîntul scris, gesturile, privirile, gemetele, oftaturile, întrebările, răspunsurile, cu cine vorbește, cu cine tace, de ce vorbește, de ce tace, de ce rîde, de ce plînge, ce scrie în jurnalul intim, pe cine critică, de ce critică (la colțul străzii), este sau nu un pericol pentru „eroicul nostru popor” și interesele lui multilateral îngrădite, dacă s-a născut din părinți burghezi, dacă bunicii au avut pămînt, dacă face dragoste cu cine vrea, dacă mai crede în cineva, cîți copii are, dacă vrea să trăiască sau să moară... pentru cauza „nobilă” a comunismului, TOTU’.

Acum, vă întreb domnilor foști tovarăși ai acelei armate invizibile care a „apărat” și „apără” securitatea „tuturilor” românilor: ce ați găsit suspect în scrisoarea fiului meu? Sau, n-ați reușit să-i înțelegeți mesajul pascal „cifrat” în limba lui Goethe?

Ceva îmi spune că dosarul lui are o primă „piesă”...

Dorin TEODORESCU

Zodia secerei și ciocanului

BICIUL

S-a dat, așadar, pămînt și în tirgușorul nostru de lîngă Lăncrăm. După aceea lungă iarnă fierbinte a lui '45. Lumea tă-rănească a trăit lungi clipe de încordare după blestematul de război și mult trimbițata reformă. Titlul de proprietate era atestat cu diplome în toată regula. Unii le-au atîrnat în ramă pe pereți ca pe niște talismane de preț. Acestea pe-cetluiau parcă stăpînirea în veci a pămîntului. Cîți or fi bănuit că peste doar cîțiva ani îl vor pierde din nou?

„Vă trebuie unelte și vite? O să le luăm de la bogătani și de la sași pentru că ei și așa vor fi duși la muncă în Rusia” a clamat Ilie Santei, un calic neisprăvit, ajuns vicepri-

mar, în fața unei mulțimi de alți calici, adunați în fața primăriei. „Păi cînd o să fie asta?” a spate ca un disperat unul din srate. „Cînd vrei voi că doar nu vă oprește nimeni” i-a asigurat viceprimarul comunist. A doua zi nevoiașii puși pe pricopseală fără muncă, au năvălit în gospodăriile sașilor. Și-au luat fiecare ce a vrut: unelte, vite, butoaie, teascuri și alte cele de trebuință într-o gospodărie. Unii au încercat să se împotrivescă, alții să-i implore pe jefuitori să le mai lase și lor cite ceva. Zadarnic. „Dar pentru Dumnezeu, nu ne luați totul că o să murim de foame!” a încercat să protesteze un sas pe nume Hutter. El a vorbit, el a auzit. „Stai așa că am uitat să luăm biciul ăla din curele...” se auzi vocea dogită a lui Onu Bordei, un tucuriu cu buze carnoase și vinete. S-a întors din drum pe poarta larg deschisă pe care s-au scurs celelalte bunuri. Stăpînul lor mai stătea înmărmurit în pragul casei cînd Onu țesea din grajd cu biciul în mînă. Pe umărul îndesat atîrna un lanț pentru vite. Se uita rînjind la sasul deznădăjduit. „Vezi Hanz, s-o întors lumea”, i-o aruncă din mers și-și văzu de drum. „Să te spînzuri cu el, cu biciul, tilharule!” blestemă omul și se retrase temător în casă.

Legenda spune că nu după mulți ani Onu Bordei s-ar fi spînzurat în podul șurii. Nimeni nu cunoaște pricina. Poate blestemul...

Lucian CĂLIN

P.S. 1: Azi, Dimineața, România Mare, Europa și Adevărul — ultimele numere (Să dea Domnul!).

P.S. 2: Azi, Dimineața în România Mare și Europa (de est — evident — R.S.R.) Adevărul lipsea. ● Nu citim.

Dreptul la replică

În ziua de 3 mai a.c., Centrul de librării Tg. Mureș mi-a organizat prezentarea cărții „Transilvania, Documente istorice — în lumina adevărului”, scrisă în colaborare cu colonelul istoric Paul Abrudan.

Festivitatea a fost găzduită de Librăria Universală, șef unitate dl. Oprea.

Ajunghind la librărie cu 15 minute înainte, am văzut că o întreagă vitrină era aranjată cu cartea noastră, în centru un afiș cu numele autorilor, titlul cărții, iar sub numele meu era scris „directorul Muzeului de Istorie din Sibiu”. I-am atras atenția domnului Oprea că este o eroare, nici nu există această funcție, eu fiind muzeograf principal (în paranteză, fie spus eu am fost șef de secție adjunct la Muzeul de istorie, însă cu un an în urmă mi-am dat demisia). Dl. Oprea mi-a spus că nu mai e timp pentru rearanjarea vi-

trinei. L-am rugat pe conf. univ.dr. Serafim Duicu, care m-a prezentat să-mi dea funcția exactă, ceea ce a și făcut.

Realitatea este că dl. Dorin Suciu, corespondentul local al Tv., a filmat în sală, am văzut pe urmă că a filmat și vitrina, și-a făcut singur comentariul Tv. și așa am apărut cu acest titlu de director, pe care nu-l am, el nu există și pe care nici nu mi-l doresc.

Mihai RACOVITAN

EXPLICAȚII

Conținutul articolului „La muzeu e tradiție” l-am prezentat domnului Racovitan, anterior publicării. Mi-a re-clamat expresia: „... Pute-rea pur și simplu...” pe care o sugeram ca fiind calea de împlinire a tradiției. Desigur în democrație nu mai este așa. Ion UNGUREANU

A apărut Legea nr. 36/91, privind „Asociațiile agricole”. În articolele 1—2 se spun câteva cuvinte despre asociațiile fără personalitate juridică (asociațiile cele mai eficiente), în schimb, pentru asociațiile de la Titlul II, articolul 4, se scriu 26 de pagini. Cui folosesc aceste indicații ceaușiste?

Ca să se constituie o asociație cu personalitate juridică trebuie făcute „n.n.” formalități și registre. De, fără hirtii și justificări țărani nu pot munci...

Domnilor, care elaborați și votați proiecte de legi, să știți că în trecut (acum vreo 50 de ani) țărani cînd doreau să întreprindă ceva nu făceau altceva decît să spună „Da”, să bată palma și să bea adălmășul. Tranzacția se derula fără judecătorești și notariat. Conf. Legii 36/91, trebuie să scriem tone de hirtie, să batem drumurile la judecătorești și notariat. De ce să fie simplu, cînd se poate complica?

Prin Legea 36/91 e nevoie de consiliu de conducere, cen-

Avem nevoie de legi simple și eficiente

zori, adunări generale, dări de seamă, bilanțuri etc. Facem din țărani birocrați? Pe cine ajută Legea 36/91 și prevederile de la „Titlul II”? Cîndva cîndva un banc care glăsuia așa: „În socialism înainte de a se porni la lucru se fac ședințe, se încheie procese verbale în zeci de exemplare, pe cînd capitaliștii în timpul respectiv se satură de muncă”.

Legea 36/91 nu spune un cuvînt despre cum statul îi sprijină pe țărani. Doar la art. 78 se prevede că asociațiile se bucură de avantajele acordate prin dispozițiile legale societăților agricole: scutirea de taxe de timbru pentru înregistrarea la judecătorești și notariat (art. 44), iar

dosarele și registrele se vor păstra la judecătorești, arhivele separate și se vor conserva fără termen.

Deci, țărani se pot asocia, că dosarele se păstrează cu grijă. Dar noi, vom mîncea produse agricole sau hîrtii? Bravo, domnilor legiuitori, combateti bine, țineți-o tot așa, puneți țărani să bată drumurile și să facă în 4 exemplare cereri (cum e cererea de înscriere), conform art. 15 din lege.

Ați auzit și văzut, probabil, la Tv. cit ajutor primești în Austria un crescător de animale. Circa 4000 șilingi pentru o vacă cu lapte. Și statul român ar trebui să-i ajute pe țărani creditîndu-i cu dobindă mică, ba chiar fără dobindă în primii 2—3 ani.

Domnilor care conduceți țara și județul, dacă doriți cu adevărat redresarea agriculturii treceți la fapte. Nu îmbătați țărani cu apă rece, că nu mai ține! Cu hîrtii și indicații nu putem nici prînz și nici să cinăm...

Ing. Dumitru LĂTEA

„Proiecte! Proiecte! Proiecte!”

Dintre cele discutate la ședința Prefecturii din 27 mai a.c. un loc aparte l-au ocupat problemele de larg interes cetățenesc.

Astfel, dotarea Sibiului din punct de vedere edilitar cu clădiri reprezentative pentru instituțiile importante, vizează anul 1992. Rămîne de văzut cîte din ele se vor finaliza. Pentru Sala Polivalentă, cea mai mare dificultate e reprezentată de construcția cupolei. La Sala Thalia, lucrările treneză din cauza săpăturilor arheologice, în timp ce pentru Stadionul „Municipal” investiția trebuie începută de acum. Dacă Interu va juca în Cupele europene, din iunie 1993 este necesară dotarea stadionului cu scaune și instalație de joc în nocturnă, al cărei cost se ridică la 66 milioane lei (6 milioane scaunele și 60 milioane instalația). Se dorește de asemenea, pentru perspectivă, concentrarea tuturor activită-

ților financiare și comerciale ale orașului într-o clădire situată pe un teren din Calea Dumbăvii. S-a discutat eventualitatea ca Sibiu să posede Aeroport internațional. P. lîngă cele patru existente deja (două la București, cîte unul la Constanța și Timișoara) se prevede dotarea Iașului, Aradului și Sibiului cu aeroporturi internaționale, vămă și puncte de frontieră aferente. Prefectura Sibiului va face în acest sens propuneri Guvernului.

„Restaurarea” parcului „Sub Arini” prin igienizare și amenajare (arată nu tocmai a zonă de recreere — n.n.) va avea drept ultim termen data de 15 iunie a.c. Primăria Sibiului fiind aceea de responsabilitate căreia depinde finalizarea lucrărilor.

Probleme există și în domeniul transportului în comun. Tarifele pentru acestea vor fi mărite date fiind liberalizarea prețurilor, creșterea costului energiei, dificultatea procurării pieselor de schimb etc. Astfel se vor percepe pentru:

- troleibuze: de la 4 lei la 5 lei/călătorie;
- tramvaie: de la 3 lei la 5 lei/călătorie;
- maxi-taxi de la 4 lei la 10 lei/călătorie.

Se va introduce și un tichet de 20 lei, valabil pentru o zi, la orice gen de călătorie urbană, indiferent de traseu.

Nu în ultimul rînd, trebuie amintită sesizarea făcută de dl. Popescu, directorul Direcției Sanitare Sibiu, în ceea ce privește starea de spirit penibilă din rîndul cadrelor medicale medii și a doctorilor din județ (5500 de salariați) care la actualele prețuri primesc salarii de mizerie.

Lucian FILIP

Omul torță

(urmăre din pag. I)

tul secretar din Cîsnădie, care știu tot cum a fost. Eu nu m-am mutat de capul meu în casa aia, m-am mutat că mi-or dat o hirtie și or zis să mă mut și să fac contractul după aia. Și numa' de cîte ori am fost la Primărie ca să fac contractul... și m-au tot aminat pînă a venit altul să intre în casă. Acum or zis de la București că pînă în 31 primesc răspunsul la cererea și memoriul de la Procuratura generală”. Soția celui în cauză nu are ce să spună în plus. Decît că la primirea hirtiei pentru casa în cauză, ea s-a dus personal la primăria din Cîsnădie ca să predea cheile de la micuțul apartament în care au stat cu toții, apartament proprietate de stat. Cheile n-a vrut să le ia nimeni și acum i se reproșează că ei și fiul lor mai au încă un apartament și că de aceea s-a mai dat o repartitie pe casă (care se pare că figurează în acte ca fiind formată din două spații de locuit). Deci... primăria nu are nici o vină...

Din punct de vedere juridic, acțiunea întreprinsă de executorii judecătorești a fost legală, sentința judecătorească trebuind dusă la îndeplinire în lipsa unui alt act legal care să o conteste sau care să-i amîne executarea. Ori nici cei de la București nu s-au oboșit cu analizele, așa că omul s-a întors acasă nu cu un răspuns, ci cu promisiuni că totul o să fie bine. Tot juridic vorbind, oare cum este posibil să se emită două acte pentru un singur imobil, pentru două persoane diferite? Prin lipsa de profesionalism? Prin lipsa de evidențe la primăria din Cîsnădie? Prin „mașinațiuni” de tot felul, care rezolvă interese personale? Nu știm!

Schiau Tudor s-a prezentat cu luni în urmă în audiență și la Prefectură, stînd de vorbă cu dl. Polefka, care (afirmă petentul) a luat legătura telefonic cu Cîsnădia și a reamintit primarului existența unor legi și decizii care permit primăriilor să rezolve astfel de cazuri speciale, ca fiind singurele foruri responsabile în ansamblu de repartizarea locuințelor. Și, totuși, rezolvarea omenescă normală (adică a ambelor cereri, în cel mai bun mod permis de o situație dată) n-a venit. Și omul și-a dat foc... Desigur, nici rezolvarea lui nu este cea mai bună, cea mai nimerită. Dar ce să faci cînd nu mai suporti?

Dincolo de aparente, ceva pare, însă, a se fi rezolvat!

Familia Schiau nu a mai fost evacuată. Cu toate că există lege, hotărîri judecătorești etc. Se pare că roțile uruitoare ale unei administrații birocratice s-au oprit, totuși, în fața gestului suprem și a durerii umane. Să nu fi existat o altă soluție omenescă? Să nu fie posibile în România rezolvări care să nu aducă pe nimeni la disperare?

Referitor la „mașina de lansat zvonuri” care a început să funcționeze în Cîsnădie după întîmplare precizăm că fișa medicală și analizele de specialitate care i s-au făcut la spitalul lui S.T. atestă că se află în deplinătatea facultăților mintale și nu înregistrează nici un tratament psihiatric aplicat persoanei înainte de a face gestul disperat Așa că...

(urmăre din pag. I)

R.D., 36 ani, țaran: „Nu știu ce-a fost în iunie, că noi țărani nu facem politică. Da' nici în Roman și-n Iliescu nu mă mai incred. Ce, credeți că nouă ne convine să vindem așa scump? Nici nouă, nici oamenilor ce cumpără”.

L.P., 69 ani, pensionară: „Studentii și toți coate-goale aia au primit numai ce-au meritat că tot prostii făceau prin București. Păi, ei sînt singurii vinovați, geaba latră ziarele contra Iliescu. Ii drept, ș-or scumpit toate, dar s-au mărit și pensiile, ne-om descurca cumva...”.

S.S., 19 ani, elev: „Anul ăsta termin liceul, și n-am nici o perspectivă. Cred că în final voi pleca din țara asta, nu-i de trăit aici, cu ațîția hoți și mincinoși în jur. Ce-a fost în iunie, a fost demonstrația de forță a puterii vizavi de orice tentativă de opoziție, iar 13 iunie, ziua cu ghinion a românilor. Astia nu merită iertare, fesenistiști ăștia!”.

B.E., 41 ani, funcționar: „S-a greșit enorm în acel iunie, statul de drept încetîndu-și atunci existența, în urma bătăliilor de pe străzile Bucureștiului. Sper din toată inima ca documentele recuperate de „România Liberă” să facă lumină și în acest caz mușamalizat, ca și în celelalte enigme...”.

M.H. (n-a precizat vîrsta și ocupația): „În acea zi mi-a fost pur și simplu rușine de faptul că sînt român, și că ceea ce se întîmplă acolo a primit avizul favorabil al președintelui tuturor românilor. Așa ceva nu este permis în nici o democrație, poa-

Cel care și-a dat foc este vinovat!

În țara în care ticăloșii nu sînt pedepsiți (a spus-o Marin Preda), ticăloșia se eternizează în chip de eră (a spus-o altcinev). Morala și legea nu, nu dispar, dar, mult mai grav, vor servi și vor intruchipa ticăloșia și răul. De aceea ticăloșia și răul nu mai pot fi descoperite: ele au dobîndit caracter de lege și normă morală. Și astfel nu mai există distincție între BINE și RĂU, între ADEVĂR și MINCIUNĂ. De aceea toți avem dreptate. Și de aceea sîntem toți deștepti.

Vai de naiul care rămîne prizonierul (partizanul) ADEVĂRULUI, BINELUI și DREPTĂȚII! Nu-i va rămîne decît să dispară. Ba da, va mai avea de ales între: 1) ștreang; 2) otravă; 3) inec; 4) aruncarea de la etajul X; 5) greva foamei; 6) glonț; 7) să-și dea foc. Iar dacă eine-

va alege această cale — sinuciderea — îl vom socoti vinovat. Vinovat pentru că ne-a trădat, pentru că ne-a arătat că sîntem ticăloși cu toții. Iată de ce puterea cu Iliescu și Roman în frunte are dreptate:

- Sînteți vinovați voi ce vă spînzurați;
- Sînteți vinovați voi ce vă otrăviți;
- Sînteți vinovați voi ce vă înecați;
- Sînteți vinovați voi ce vă aruncați de la etajul X;
- Sînteți vinovați voi ce faceți greva foamei;
- Sînteți vinovați voi ce vă împușcați;
- Sînteți vinovați voi ce vă dați foc.

Iată de ce ești vinovat, domnule Schiau Tudor: pentru că ne-ai arătat cît sîntem de ticăloși!

Vasile FLOARE

te doar în cele originale. S-a văzut bine unde duc ele și exponenții lor, aici, în România. Rușine!!!”.

T.L., 23 ani, vînzătoare: „13 iunie '90, e o zi în care ne-am întors în preistorie, mai mari, intrînd în legea ciomagului, împotriva celor slabi. De

M.S., 32 ani, muncitoare: „De un an și jumătate sîntem înșelați continuu, iar cei a-lesii tot de prostia noastră, se așează tot mai ferm în posturi. Golanii am fost de fapt, noi, poporul, și se pare că asta merităm de la putere, dacă vrem să protestăm — cio-

„13 Iunie — ZIUA CU GHINION A ROMÂNILOR...”

vină cred că în mare măsură este și Tv.R., care a declanșat acea derutantă campanie de S.O.S.-uri...”.

M.B., calculatoare salarii: „Piața Universității a fost simbolul luptei împotriva comunismului, ea trebuia deci să dispară, ceea ce s-a și făcut, conform planurilor obscure ale guvernanților. Ei poartă toată răspunderea pentru actele de violență”.

A.B., 23 ani, operator: „Sîntem un popor slab, incapabil să gîndească cu propria lui conștiință, mereu la discreția conducătorilor din ultimii 45 de ani. Mă miră faptul că Occidentul a fost dispus să treacă cu vederea cele petrecute în iunie '90. Atîta timp cît vinovații sînt în funcții mari, nu pot avea încredere în democrația noastră. Mă voi abține de la alegerile viitoare”.

C.I., 58 ani, Pensionar: „Vă spun doar atât: cineva de sus trage încă sforile. Le-a tras și în decembrie '89, și-n martie, la Mureș, și-n iunie, la București...”.

mege și un trai mizerabil...”.

D.B., 25 ani, inginer: „Cînd ai în mîna o Poliție clădită pe structura vechii Militii, cînd menții activi o groază de securiști, și mai ales, cînd ai la discreție gloata de votanți ai F.S.N., totul e posibil. Vinovații sînt oamenii de bine, nu te poți lega de ei...”.

H.M., turist străin: „După euforia din decembrie am crezut în șansa românilor de a scăpa total de comunism. Această șansă a fost mult subțiată în urma evenimentelor din iunie, în special. Îmi pare rău de voi, dar vă veți pierde, dacă permiteți să fiți batjocoriți mai departe...”.

C.R., militar în termen: „Cred că n-aș putea să mă mai uit în ochii oamenilor, dacă eu, ca militar, aș trage sau aș bate în ei, așa cum s-a întîmplat în revoluție și după aceea. Iunie a însemnat un coșmar național. Nu știu cine sînt vinovații, dar sînt puternici, oricine ar fi ei”.

V.D., pensionar: „Dom'le, mai lăsați opiniile noastre, că tot nu le bagă nimeni în

seamă. Am ajuns să contăm foarte puțin în calculele puterii...”.

T.A., 21 ani, lăcătuș: „Iubirea și ura sînt vecine. Cum să mai iubești și să mai ai încredere într-o conducere care instigă la violență împotriva cetățeanului pașnic, cum a fost în iunie? Eu unul, nu mai simt decît ură”.

M.J., 39 ani, tehnician: „Un singur lucru mă întreb: cum a fost posibil ca România, cu cea mai radicală revoluție anticomunistă din Blocul Estic, să dea gir unor guvernări crescute la școala lui Lenin și Stalin? Era și de așteptat să recurgă la aceleași metode de reprimare...”.

S.D., viitor emigrant: „S-a greșit mult în acest an și jumătate, iar una din marile greșeli a constituit-o momentul 13 iunie. Dezinformarea a fost o armă strategică în mîna puterii, semănaînd ură între categoriile sociale. În asemenea condiții va fi foarte greu să refaci handicapul față de Europa. Aș vrea să cred că voi reuși să mă vin în vizită, și voi găsi schimbări în bine. Deși mă doare, căci aici m-am născut, voi pleca”.

N.S., 30 ani, șofer: „N-am cuvinte să mă exprim, dar, e o comemorare tristă...”.

Sînt doar cîteva din zecile de opinii consemnate la Mediaș, ele reflectînd gînduri și stări de spirit ale cetățeanului vizavi de reprimarea din 13—15 iunie 1990. Un amănunt: nici unul din cei întrebati nu și-a dat numele complet, din rațiuni lesne de înțeles. Să fie oare un anonim dictat de teamă, sau doar din dorința de a rămîne... anonim?

FIRMA „ARARAT“

(Societate comercială S.R.L.)

cu sediul în Sibiu, str. 9 Mai nr. 53, telefon 1 52 23,

Are o gamă variată de servicii adresate populației prin compartimentele sale de:

● Servicii pentru înmormintări și parastase, compartiment prin care se pot procura cele necesare pentru aceste triste situații, comanda onorându-se la ora stabilită, la domiciliu, solicitantul în acest fel, fiind scutit de alergătură.

● Tot în cadrul acestui compartiment se află cuprinsă și CASA de AJUTOR PENTRU ÎNMORMINTĂRI.

● Un serviciu deosebit pentru populație îl face CASA DE AJUTOR RECIPROC prin jocul INVESTIȚIA, care a inițiat această metodă de întraajutorare între cetățeni, ținându-se cont de situația financiară dificilă pe care o traversăm. Fondul de înscriere este de 800 lei, suma primită de 10 000 lei, în baza numărului de ordine (care este trecut și în partea de sus a chitanței). Acești bani nu se mai înapoiază lunar în rate ca la orice reciproc, persoana având doar obligația de a depune din banii primiți valoarea a două numere de ordine (1 600 lei) pentru care, când numerele ajung la rînd va primi din nou cîte 10 000 lei pentru fiecare număr.

Dacă la ridicarea banilor persoana refuză să depună această sumă de 1 600 lei, noi îi eliberăm doar banii cu care s-a înscris. De asemenea, NU se admit retrageri, persoana înscrisă trebuie să fie hotărîtă. Statutul acestui sistem de ajutor reciproc a fost aprobat de către Judecătoria Sibiu odată cu transformarea firmei în Societate Comercială. Dorim ca dumneavoastră să înțelegeți acest sistem de ajutor reciproc care este pentru ajutorarea dumneavoastră și NU un mijloc rapid de îmbogățire.

● Firma preia pentru spălat-călcăt lenjerie prin compartimentul său de curățătorie;

● Pune la dispoziție femei pentru curățenie.

Caută gazdă pentru:

- una familie (fără copii);
- una persoană singură (fată) în zona Piața Cluj.

Firma caută spații pentru deschiderea unei alimentare.

Anunțăm încheierea abonamentelor pentru lapte, produse lactate și piine pe luna iunie.

VINZĂRI-CUMPARĂRI

● Vind magnetofon Hota stereo, stație, două boxe de 25 W, pick-up, video Orion. Telefon 1 77 61. Strada Jina nr. 16, după ora 15.

● Vind cauciucuri 155/13 și 165/13, profil vară și iarnă; una ușă dreapta față, stil mijloc dreapta, plafon (pavilion) pentru Dacia 1300. Telefon 3 21 27.

● Vind: Dreptul constituțional (1982), Dreptul penal (1976), Codul de procedură penală (1968), Doctrina economică contemporană (1982), Socialism științific (1975), Lucrețiu Pătrășcanu — Opere (1962), Plata în valută, O.P. 1, C.P. 296 Sibiu.

● Vind: Elemente de știință financiară — dr. George N. Leon (1925), Statutul funcționarilor publici — dr. Jean H. Vermeulen (1933), Procedura și codul penal Regele Mihai (1942). Plata în valută. Informații O.P. 1, C.P. 296 Sibiu.

● Vind masă ovală neagră cu 7 scaune tapițate, „Suzanne“, pentru export Suedia. Informații O.P. 1, C.P. 296 Sibiu.

● Vind: Moartea unui președinte, Caiete filozofice — Lenin, Opere — Marx + Engels. Plata în valută. Informații O.P. 1, C.P. 296 Sibiu.

● Vind medicamente franțuzești pentru: cancer mamar, cancer prostată, cardiopatie ischemică, hipertensiune arterială, neuroastenii funcționale, gută. Telefon 2 65 12.

● Vind urgent înscriere Dacia 1310 (70 000) din septembrie 1987. Telefon 2 95 03, după ora 16.

● Vind cărușor copii, pătuț copii, covor persan. Telefon 3 54 33.

● Vind mobilă combinată furnir nuc și sobă aragaz. Telefon 2 93 21, orele 15—18.

● Vind ladă frigorifică, 325 litri pe valută. Cumpăr valută (DM). Telefon 4 04 88.

● Vind 4 cauciucuri, 185/14, cu genți aluminiiu cu 4 găuri

Mica publicitate

și frigider Philips. Telefon 4 05 43.

● Cumpăr casete video sigilate. Filmez botezuri, aniversări, „National M7“, calitate, copieri filme. Telefon 4 44 31.

● De vânzare covor persan 6 m.p. în stare foarte bună. Informații: Cîmpeanu Parasciova, Sibiu, str. Rusciorului, bl. 24, ap. 51.

PIERDERI

● Pierdut legitimație eliberată de Întreprinderea „13 Decembrie“ Sibiu pe numele Ursu Violeta. O declar nulă.

● Pierdut legitimație serviciu eliberată de Coop. „Textila“ Sibiu, pe numele Arsene Mihai. O declar nulă.

SCHIMBURI DE LOCUINȚE

● Schimb apartament trei camere, baie, hol, cămară, pod, pivniță, parchet, faianțat, ultracentral cu apartament trei camere, confort I. Telefon 3 86 30, după ora 16.

ANIVERSĂRI

● Din toată inima un sincer și călduros „La mulți ani!“, multă sănătate și fericire pentru soțul meu IOAN CREȚU, cu ocazia zilei de naștere. Soția Stela

ÎNCHIRIERI

● Caut urgent cameră cu intrare separată sau garsonieră, pentru închiriat. Telefon 7 37 35.

● Ofer spre închiriere apartament două camere și garaj, la o firmă sau cetățean străin. Informații la telefon 2 23 44.

DIVERSE

● Execut lucrări și reparații la instalații sanitare și gaz, cu materialul clientului sau al meu. Telefon 7 37 35.

● Ofer sejur Costinești în perioada 14—21 iunie. Servicii: transport, cazare, masă.

Cronică dramatică

(urmăre din pag. I)

nificații, cu timbrul său vocal îndrăgît de sibieni și Constantin Chiriac — aici însuși și bine psihologia personajului interpretat, călău și victimă, senin și maniac, întrucît pînă risu-plînsu, dau viață unor personaje așa cum sîntem siguri că și-a dorit autorul. În memoria noastră, cei doi se vor numai de acum Peter și Jerry. (O paranteză e bine venită aici: în urmă cu vreo 2—3 ani, în curtea Combinatului Siderurgic Reșița, o femeie arăta spre actorul Constantin Chiriac zicînd: „Priviți-l pe Nilă“. Era vorba de succesul său din filmul „Morometii“). Este însă mare păcat că la un eveniment cultural, de-o importanță majoră, cum este recenta premieră, nu participă nici măcar 5 la sută din populația orașului (nici sala Teatrului nu permite acest lucru), nici măcar 10 la sută din pătura intelectualilor. Cei care au uitat drumul spre teatru, le reproducem unul din motivele-cheie ale piesei: „Cîteodată omul trebuie să ocolească foarte mult ca să se întoarcă înapoi pe drumul cel mai scurt“.

Vom mai spune, în final, că piesa (scrisă în 1959), drama celor două personaje aflate în permanentă căutare de sine și în căutarea unei comunicări sincere dar care eșuează execrabil, este de o covârșitoare actualitate.

Comemorarea — vineri, 31 mai, ora 16, la mormînt. Familia

S. C. „TIBDOR“ S. R. L.

cu sediul în Sibiu, Șos. Alba Iulia nr. 25 A,

vă oferă prin punctul de desfacere situat în Piața 1 Mai:

- dulciuri pentru copii;
- sirop concentrat de portocale și ananas;
- lenjerie corp;
- treninguri pentru copii și adulți;
- articole de îmbrăcăminte pentru copii;
- tricotaie import de o calitate deosebită.

De asemenea livrează în fiecare zi la sediul societății între orele 18—20, PERDELE DIN IMPORT la prețuri avantajoase.

— 131 —

Preț: 2 000 lei. Relații la telefon 2 95 46, între orele 16—18.

● Întreprindere particulară, angajează deținători de autoturisme, pentru activitate de taxi. Ofertele se trimit la C.P. 243; O.P. 1, pînă la 8 iunie 1991.

● Facem înscriere, pentru jocul ÎNȚIAT. Intrarea în joc 150 lei, câștig de 8 000 lei. Informații, zilnic, în strada Nicolae Iorga nr. 13, Sibiu.

MATRIMONIALA

● Tânăr, ochi verzi, 22/180/73, singur, serios, sincer și modest, doresc prietenie în vederea căsătoriei cu domnișoară finută, vîrstă apropiată, aceleași calități, în jur de 1,70 cu domiciliul în Sibiu. Informații: Ambrozio Emil, str. Răscoalei nr. 5, Sinaia.

DECESE

● Cu nesfîrșită durere, familia anunță încetarea din viață a celui mai minunat soț, tată și bunic

VAIDA TEODOR

— 41 ani —

Înmormîntarea — azi, 30 mai 1991, ora 13. Plecarea de la domiciliu. Familia

● Colectivul „CARDĂ RI-GIDA — Flăro Sibiu, deplină dispariția fulgerătoare după o scurtă și grea suferință a fostului coleg

VAIDA TEODOR

— 41 ani —

● Cu nemărginită durere în suflet, aducem un ultim omagiu, bunului nostru cumnat și unchi care a fost un om de o aleasă omenie

VAIDA TEODOR

dispărut prematur dintre noi. Îi vom păstra o veșnică amintire.

Cumnatii Tichiris Constantin și Vasile, nepoții Anemaria și Vasilica

● Sîntem alături de colega noastră Rodica Scheau la marea durere pricinuită de decesul tatălui ei.

Colectivul clasei a X-a D și diriginta — Lic. Ind. Nr. 2

● Ne despărțim cu multă durere de dragul nostru soț, tată și bunic

ION TUDORACHE

— 60 ani —

Înmormîntarea va avea loc vineri, 31 mai 1991, ora 11. Plecarea de la domiciliu. Familia

● Sîntem alături de colegul nostru Valentin Tudorache la marea durere pricinuită de decesul tatălui

ION TUDORACHE

Colegii de la I.I.R.U.C. Sibiu, Secția XX

COMEMORARE

● Amintim celor care au cunoscut-o pe

ALMEIDA DUMITRESC I

— lector universitar — că au trecut trei ani de la trecerea ei prin ultimul prag al vieții.

Comemorarea — vineri, 31 mai, ora 16, la mormînt. Familia

PROGRAMUL TV

JOI, 30 mai 1991

10.00. Actualități. 10.10. Horoscopul zilei. 10.20. Super Channel. 11.35. Desene animate: „Lidia în jurul lumii“. 12.00. Ora de muzică. 13.00. Interferențe. 13.30. Avangardă TV. 13.40. Recital. 14.00. Actualități. 14.10. Mondo-muzică. 14.30. Caleidoscop cetățenesc. 15.00. Arte vizuale. 15.40. Preuniversitaria. 16.10. Telescoală. 16.40. Muzica pentru toți. 17.00. Limba noastră. 17.30. Pro patria. 18.30. Piața și banii dv. 19.00. Știința în lume. 19.35. Desene animate: „Mighty Mouse“. 20.00. Actualități. 20.50. Telesport. 21.00. Film serial: „Dallas“ (27). 21.55. În fața națiunii. 22.35. Festivalul internațional „Maria Tănase“. 22.50. Simpozion. 23.50. Actualități. 0.00. Recomandări din programul de mine.